

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

19

1925

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Μεταξύ τῶν μὴ καταγεγραμμένων ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ Χαριτάκη καταλοίπων τοῦ Λάμπρου εἰρέθησαν καὶ τὸ ἀντιγραφα τῶν ἀκολουθῶν ἐπιγραφῶν.

1. Ἡ παροῦσα οἰκοδομὴ γέγονε διὰ δαπάνης καὶ συνδρομῆς τοῦ φιλοχρίστου ρουφετίου.
κ.τ.λ.

Πρόκειται περὶ τῆς γνωστῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Δαρνίου τῆς πολλάκις δημοσιευθείσης (πρὸς Γρ. Καμπούρογλου Ἱστορ. τῶν Ἀθηναίων II σ. 248).

2. Ἀνακαινίσθη τὸ παρὸν δι' ἐξόδου καὶ φροντίσεως Δαμασκουνοῦ ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου.

3. Ἰώπυρα
Φιλοφάνου
Χύτις

Ἐπιγραφή τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Νεράντζη.

4 Δύο ἐπιγραφαὶ τοῦ ναῖδριου τῆς Μουσταπίδαινας, αἱ δημοσιευθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Γρ. Καμπούρογλου (πρὸς Μελέται καὶ Ἐρευναὶ II τὰ Ἀττικὰ σ. 160 καὶ Ἱστορίαν τῶν Ἀθηναίων II σ. 255).

5. . . . ὡς οὗτος ἄρηνον ἔργον ἀνύστας
. . . . τῆσιν ἀμύνεσον
τοῦτο Λέων (;)

Ἐπιγραφή ἐν τῷ ναῖδριῳ τοῦ ἁγίου Νικολάου Νηυστῶν (Ἐλαιῶνος).

6. Ἐπιγραφή ἐβραϊκῆ ἀνωθεν τῆς θύρας τοῦ νεκροταφείου στάλεισα ὑπὸ Ν. Γιαννοπούλου.

Ἐδημοσιεύθη μετὰ πανομοιότυπου ὑπὸ Ν. Γιαννοπούλου ἐν Δελτίῳ Ἱστορ. καὶ ἔθν. ἐταιρείας VII σ. 453.

7. «Τὰ παρόντα ὑπάρχουσι γεγραμμένα ἐπάνω τῆς θύρας τοῦ ναοῦ.

Χρῆ· γινώσκειν ὅτι ὁ ναὸς οὗτος κατελύθη ἀπὸ σεισμῶν παντελῶς ἕως Θεμελίου εἰς τὴν διακράτησιν καὶ ἐν ἡμέραις αὐθεντεύοντος πάσης χώρας Ἀλβάνου, τοῦ πανυψηλοτάτου πρώτου Κάρλα Θεώπια, ἀνεψίου δὲ καὶ ἐξ αἵματος βηγῶς τῆς Φραγγίας, αὐτὸς ἀνωκοδόμησε τὸν πάνσεπτον ναὸν τοῦτον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βλαδιμήρου, τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ ἀνήγειρεν αὐτὸν ἐκ θάθρων μεχρι τέλους ἐκ πίστεως καὶ ζεούσης καρδίας. Ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ἕως οἰκοδομήσεως τοῦ ναοῦ, ἔτη αἰπὴ ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου εἰσὶν τωπιε αὐθεντεύοντος δὲ ἕως τότε κβ' ἔτους Ἰνδικτιῶνος Ἰλίου κύκλ. α. Σελήνης κύκλ. ιδ' ἐκτίσθη ὁ ναὸς ὥρας ιδ' μεγιστος τὸ ὕψος. Ἀπαρλλάκτως εἰσὶν οὕτω γεγραμμένα».

Ἀντεγράφη ἐκ τῆς φυλλάδας τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βλαδιμήρου σ. 43 ἐν Βενετία 1858.

8. Ἐπιγραφή ἀρχαϊκὴ γεγραμμένη δι' ἑλληνικῶν γραμμάτων. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀπέστειλεν ὁ Χρ. Πίσσας τῷ Σπ. Λάμπρῳ κατὰ τὸ 1893 μετὰ τῆς ἀκολούθου ἐπιστολῆς.

«Ἀθήνα: 19 Μαρτίου 1893

Φίλε κ. Λάμπρε

Τὸ ἱστορικὸν τῆς ὁρθείσης ὑμῖν ἐπιγραφῆς ἔχει ὡς ἑξῆς: Πρὸ 15 περὶπου ἐτῶν ὅτε διέμενα ἐν Τυριδί τῆς Περσίας φίλος μου Πέρσης μοὶ παρέδωκε τὴν ἐν λόγῳ ἐπιγραφὴν εἰπὼν με ὅτι κατὰ τὴν Ἐκ Μέκκας ἐπιστροφὴν του ἐπεσκεύθη τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὰ περίξ τῶν ὁποίων ὑπάρχει τάφος τοῦ Ἀδραμ (= Ἰβραημιούτινος τὴν ἐπιγραφὴν ἀντέγραψε φρονῶν δὲ ὅτι ἡ γραφὴ ἦτο ἑλληνικὴ, μοὶ τὴν ἔδωκεν πρὸς ἐξήγησιν.

Δεχθῆτε παρακαλῶ τὰς φιλικὰς μου προσρήσεις

«Ὅλως ἰδικός σας

Χρ. Πίσσας »

9. Ἐπιγραφή τοῦ ἐν Λέσνοβο τῆς Σερβίας μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ ἀντιγραφεῖσα καὶ σταλεῖσα εἰς τὸν Λάμπρον μετὰ τῆς ἀκολούθου παρατηρήσεως τοῦ ἀντιγραφέως.

« Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὐρίσκεται γεγραμμένη ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ Μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ, τοῦ λεγομένου σλαβιστί (ΛΕСНОВО) λέσνοβο. Τὸ Μοναστήριον τοῦτο κεῖται ἐν τῇ

ἄνω Μακεδονία δύο ωρας ἀπέχον τῆς Βουλγαρικῆς πόλεως Κράτοβα, δέκα δὲ ωρας μακρὰν τῆς πόλεως Στόβων.

Ὁ ἐν τῇ ἀνωτέρω ἐπιγραφῇ ἀναφερόμενος Ἰωάννης Λύβηρις ἦτο δεσπότης τῆς ἄνω Μακεδονίας ἔχων τὴν ἐδραν τοῦ εἰς Στόβωνες, εἶχε δὲ προχειρισθῆ τοιοῦτος ὑπὸ Στεφάνου Duschian βασιλέως τῆς Σερβίας διὰ τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις πρὸς τὸν Βασιλέα Στέφανον.

Ἡ ἀντιγραφεῖσα ἐπιγραφὴ εἶνε ἡ ἀκόλουθος:

Ἀνηγέρθη ἐκ δάφρων καὶ ἀνιστορήθη ὁ θεῖος
καὶ παν(σε)π(τ)ος ναός τοῦ ταξιάρχου Μιχαηλ(ῆ) διεξόδου
τοῦ πανευτυχεστάτου δεσπότη (Ἰωάννου) τοῦ Λύβηρι
καὶ τῆς πανευτυχεστάτης βασιλείσσης Μαρί(ας) τῆς
Λυβερισῆς καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Κραίκου κ(αὶ)
Δαμιανοῦ ἐπὶ τῆς βασιλεί(α) Στεφάνου κ(αὶ) Ἐλένης
κ(αὶ) τοῦ υἱοῦ αὐτῶν Κράλη τοῦ Οὔρσι. Μηνὶ
Αὐγούστου ςωνζ' ἰνδ. Β'.

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφὴ ἔχει δημοσιευθῆ ἐν Σερβία πρὸς
Millet Ecole grecque Paris 1916 σ. 12 σημ. 9.

10. Ἐπιγραφὴ λανινικὴ ἀντιγεγραμμένη ἐπὶ φύλλου διαφανοῦς χάρτου λιαν κατεστραμμένου ὥστε ἡ ἀνάγνωσις νὰ ᾔνε ἀδύνατος.

11. Ἐκτύπον τμήματος ἀρχαίας ἐπιγραφῆς.

12. Ἐκτύπα τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ ἐν τῷ ναῷ τῶν Βλαχερνῶν τῆς Ἀρτης τάφου σταλέντα τῷ Λάμπρῳ ὑπὸ τοῦ Δ. Γ. Σερβετᾶ μετα τῆς ἀκολουθοῦ ἐπιστολῆς.

«Ἐν Ἀρτη τῇ 6 7]δρίου 1905.

Σεῖσαστε μοι προστάτα

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 582 ταχυδρομικοῦ δέματος ἀποστέλλω ὑμῖν εἰς Κηφισίαν τὰ πέντε τεμάχια ἐπιγραφῶν τοῦ ἐν δεξιᾷ εἰσιόντι εἰς τὸν ναὸν τῶν Βλαχερνῶν τάφου ἐν ἐκτύπῳ ἀκριβεῖ, ὡς εἰσι τοποθετημένα ἐπ' αὐτοῦ κα' τοι ἀτάκτως καὶ ἀνασκότως ἔχουσι τοποθετηθῆ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐπισκόπου Πρεβέζης Κασμᾶ ἀνασκάψαντος τὸν τάφον καὶ ἀναδιψήσαντος αὐτόν, ἐν ἔτος πρὸ τοῦ πολέμου, ὡς ὁ ἐν τῇ Μονῇ διαμένων μοναχὸς ἐγνώρισέ μοι. Πλὴν τοῦ μεγάλου ἐκτύπου ἐπισυνῆψα

καὶ δεύτερον ἔκτυπον τῶν ὑπ' ἀριθ. 2, 3 καὶ 5 τεμαχίων, τῶν λοιπῶν 1 καὶ 4 ἀποτυχόντων. ἀλλὰ τὸ εὐχάριστον εἶναι ὅτι ἐν τῷ μεγάλῳ ἐκτύπῳ τὰ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 4 τεμάχια ἐπέτυχον καλῶς. Κατ' ἐντολὴν ὑμῶν ἀντέγραψα τὰ τεμοχία ἐπὶ τοποῦ ἐν μικροτέρα κλίμακῇ καὶ χωρὶς καὶ ὅλα ὁμοῦ, ἅπερ συναποστέλλω ὑμῖν. Γνωρίζω δὲ ὑμῖν εὐσεβάστως ὅτι ἔκράτησα καὶ τῆς τοῦ ἀριστεροῦ τάφου ἐπιγραφῆς, ἀλλὰ τὸ ἐκτύπον δὲν ἐπέτυχεν καλῶς, ὅπερ εἰάν θέλετε δύναμαι γὰ ἀποστείλω.

Δ Γ. Σερβετᾶς

Ἰπ. Ἰν τῷ ἀντιγράφῳ, ὅπου ὀλέπετε στίγματα, ταῦτα σημαίνουσιν ἐφθαρμένα καὶ μὴ διακρινόμενα, διότι εἰς τὰ ἄκρα τῶν τεμαχίων πολλὰ γράμματα εἶνε ὀσαφῆ, ἀντεγράφησαν δὲ ὡς οἰκρινόντο.

Αἱ ἐπιγραφαὶ τῆς Ἀρτης ἔχουσι μελετηθῆ ὑπὸ τοῦ κ. Ὀρλάνδου, ὅστις ἐξετάσας τὰ ἀνωτέρω ἔκτυπα ἀπεφάνθη ὅτι ταῦτα εἶνε ἀτελῆ, ὡς μὴ περιέχοντα μέρη τῆς ἐπιγραφῆς. Ἡ ἐπιγραφή τοῦ τάφου τοῦ ναοῦ τῶν Βλαχερονῶν θέλει δημοσιευθῆ προσεχῶς ὑπὸ τοῦ κ. Ὀρλάνδου ἐν σχετικῇ αὐτοῦ μελετῇ.